

Az Istenhez az én szómat

Jelen, múlt és jövő

Béza T., 1519–1605

Bourgeois, Strasbourg, 1545

1. Az Istenhez az én szómat, Hogy felkiálték hozzá,
Emelem kiáltáso mat;
Beszédem meghallgató. Minden némi szükségemben
Reményem csak az Isten;
Éjjel kezem tartom, Az ég re hozzá nyújtom.

2. Lelkem nagy bánatba esett, ∴ Minden vigasztalást megvet, Az Isten rettent engem, Ha róla emlékezem. Noha Istennek szívemben ∴ Panaszlok nagy ínségemben, Lelkem mégsem találhat Semmiben nyugodalmat.

3. Szemeimet nyitva tartod, ∴ Aludni éjjel sem hagyod; Erőmben úgy elfogyék, Hogy egy szót sem szólhaték. Gondolám a régi időt, ∴ És forgatám szemem előtt Az elmúlt esztendőket, Hányám és vetém őket.

4. — — —

5. E harag mindenkor tart-é? ∴ Az Úr örökké elvet-é? Nincsen-e önekie Én hozzám semmi kedve? Elfogyott-é nagy kegyelme, ∴ És ő atyai szerelme? És immáron hátra tért, Amit nekünk megígért?

6. Teljességgel elfogyott-e ∴ Hozzánk való nagy szerelme? Elaludt-e irgalma Az ő nagy haragjába? Végre mondék: oda vagyon ∴ Az én életem immáron, Isten megvonta kezét, Nem nyújtja segedelmét.

7. De meggondolám ismétlen, ∴ Miket míveltél régenten: A te nagy csudáidat, Miket sok ember látott. Csudáidról gondolkodva, ∴ Miket láték dolgaidba', Elmélkedém erősen, Végre szólék ekképen:

8. Ó, erős és kegyes Isten, ∴ Szent vagy cselekedetidben, És sehol senki nincsen Hozzád hasonló Isten. Csuda, Isten, a te dolgod, ∴ Amint gyakran megmutatod, Minden népek jól látják, Nagy voltát hatalmadnak.

9. Népedet te kimentetted, ∴ Nagy ínségből kivetted, Jákóbnak és Józsefnek Nemzetét mindkettőnek. Hogy a víz téged megláta, ∴ Ottan nagy félelme juta, És a tenger mélysége Legottan megrendüle.

10. A felhők esőt ejtének, ∴ És nagy mennydörgések lőnek, A magas ég harsoga, Széjjel minden csattoga, Sűrű nyilak repülének, ∴ Sebes köesők esének, Oly villámlások lőnek, Hogy az egész föld fénylék.

11. A föld megrendüle szörnyen, ∴ Útad lőn a nagy tengeren; Általmenél a vízen, Lábad nyoma még sincsen. A te szerelmes népedet ∴ Mint egy nyájat vezérletted, Kihozád hatalmaddal Mózes és Áron által.